

Četnički puč u četi kojoj je bio komandir Džajić Dragutin koja je logorovala na Krčmi više Banjaluke.

1121
Arhiv Dob. krajine B. Luka

ABK

Ovo je bilo po noći između 8 i 9 maja 1942 g.

Gajić (Teše) Gojko rođen u selu Kolima 1901 godine, sada nastanjen u Banja Luci penzioner. Nosioc "Partizanske spomenice 1941",

I Z J A V I

Ja i Viđović Bogdan bili smo uputiti iz sela Šljivna prema Banjoj Luci gdje su bile naše dvije čete, i to četa ~~Džajić Dragutina~~ četa Dragutina Džajića. Oni su bili komandiri četa koje su čete bile isturene prema gradu Banjoj Luci da štite sela da nebi neprijatelj upao iz grada u sela i načinio zlo kao što je to nekoliko puta se i ponovilo. U samom početku mjeseca maja skoro sve naše snage bile su sa svojim sjedištima u selu Šljivnu, i to: Štab Manjačkog Oдреда, Operativni štab za Bosansku Krajinu, komanda protivčetničkog udarnog bataljona koji je došao ispod Grmeča da ovaj teren čisti od četnika. Ovde su bili i neki rukovođioci iz banjalučkog odreда i od Mrkonjića Grada.

Pošto su se neke čete odvojile od partizana prigodom puča četničkog i to čete koje su bile u samoj Manjači a borci su u ovim četama bili mahom iz podnošja Manjače i to sela Dobrnja, Pavići, Lusići, Stričići, Dujaković, Lokvari i drugih sela, ~~Manja~~ Moj i Bogdanov zadatak je bio da po svaku cijenu nastojimo da se ove dvije čete održe da nebi prešli četnicima. Četa kojoj je bio komandir Džajić bila je na položaju na Krčmi a četa kojoj je bio komandir Mišić Jovo bila je u Rekavicama u zaseoku Rvištima. Mi smo se najprije uputili u četu koja je bila na Krčmi gdje smo tamo našli i Milana Brankovića komandanta Manjačkog Oдреда. Njemu smo povjerali svoj zadatak i ovde smo se posavjetovali kako da bi spasili ovu četu da ne pređe na stranu četnika. Tako smo bili zaključili da bi odmah napustili četa ~~ovaj~~ ovaj logor i da se premjesti ~~u zaseok~~ u zaseok Moconje, daleko od ovoga mjesta oko jedan kilometar. Ovo smo odlučili zato pošto su kuće Moconjske na jednom brežuljku te ako bi odnekud došli četnici bilo bi vrlo lako odbraniti se, jer smo bili predviđili da se ovo novo mjesto i utvrdi sa rovovima ako to bude bilo potrebno. Odluku smo saopštili komandiru Džajiću i desetarima. Ja sam im obrazložio i to šta nas je rukovođilo da to učinimo t.j. da bi se zaštitili od četničkog napada ako bi pokušali da nas oče napadnu. Ovom našem predlogu se je odmah protivio Džajić Dragutin koji je već u veliko bio četnički nastrojen, te je uticao na veći deo desetara i boraca koji nisu prihvatili predlog te se je odmah moglo vidjeti da ova četa nije u ređu i da su i na nju uveliko četnici izvršili svoj uticaj. Džajić Dragutin nam je tvrdio da neće četu napasti četnici a već je on stvorio plan sa zloglasnim Palirom kako će u četi izvršiti prevrat još sledeće noći. Toga dana (8.V.) oko tri sata po noćne, pošto smo vidili da nećemo uspeti kod ove čete, krenili smo u Rvišta Mišića četi koja je morala biti još gora od ove čete računajući po Mišića Jovi ~~mi smo tamo imali do- bre desetare a i nama sto posto odata~~ ~~Vukovića~~ ~~Slavka~~ ~~to nas je~~ ~~bođirilo~~ da i sami ne zapanemo u klonku kod četnika pa da nas poubijaju. U sam sumrak našli smo četu na logorovanju u kući Zeljkovića Mitre ~~koj sa~~ ~~kojom~~ je bio i ~~Vuković Slavko~~ jer je Mišić Jovo bio osutan, bolesan u Rekavicama kod bratove kuće.

Čim smo ja i Bogdan došli saopštili smo Vukoviću Slavku naš zadatak i sve ispričali šta se je sve desilo u četi Dragutina Džajića. Slavko nam je rekao da i ova četa nije čista i da on naslućuje da sve nije u redu ali nada se i iznenađenjima jer su mnogi borci šovinistički nastojeni a osim toga ima na njih uticaja Jovo Mišić koji suruje sa četničkim vojvodom Urošom Drenovićem. Nakon kraće diskusije, na moj predlog rešismo da poslije večere krenemo sa mjesta logorovanja i da idemo ovde u ovoj okolini sa čekom tako da nam se nemoše znati gde ćemo prenoćiti i tako ćemo zavarati četnike koji svaki put mogu izvršiti prepad na četu a i zbuniti prevratnike u samoj četi kojih je svakako bilo. Tako je i bili. Čim je četa večerala, Slavko Vuković je najavio pripremu za pokret. Sreća je bila što je Slavko ovu četu držao čvrsto u svojim rukama, tako da se niko nije smio usuđivati da pita o pravcu pokreta i za zadatak po kome se ima odavde po noći kretati kad ništa ne znaju da ima oćakle da će doći neprijatelj, jer devedeset posto boraca nisu smatrali da su im neprijatelji četnici, te tako nisu ni pridavali neku naročitu važnost da se i izvrši puč i u ovoj četi. Te noći, odnosno noću između 8 i 9 maja četa je išla mirno kroz zaseoke ~~Rekavica~~ Rekavica i to lagano praveći cik cak a mjesecina je bila divna tako da su se mogli vidjeti u koloni borci kada bi iza i preko brdovitog zemljišta i brežuljaka bili izmilili da bi ~~opet~~ opet ponovo zašli za drugi brežuljak. Da bi se osiguralo bjegstvo boraca, Vuković Slavko je rasporedio najpoverljivije borce iza i ispred svakih deset boraca i dao im zadatak da paze da nebi neki pobjegao. Tako ~~više~~ više šetajući neto maršujući mi smo sa čekom proveli ovu noć gde smo na nekoliko mjesta i činili kraće odmore na nekim stalama, da bi nakon kraće stanke čekajući svanuća vratili se na mjesto logorovanja. Kad se je bilo prilično razdaniilo uputili smo se logoru gde je četu čekao doručak i iznenađujuće vijeti. Naime kad smo došli rečeno nam je da su četnici izvršili puč ~~u~~ u četi na Krčmi. Neki koji nisu bili za četnike bili su došli ovoj četi znajući da smo se mi sinoć ovamo uputili, da bi nas izvjestili o puču u četi. Ovi nam sa pričali kako je četu izdao Džajić Dragutin koji je poručio Vojislavu Joviću-Paliru da dođe i došao je u četu koja je bila i ranije spremna da predje četnicima jer je istu pripremao i ranije za to njen komandir Džajić Dragutin. Čuli smo i to da su bili pohvatani naši ljudi koji su bili u toj četi kao rukovođioci i bili pohapsiti i povezani. Među ovim bio je i to; Blekić-Sandor, Miletić Vele, Saražić Petar i drugi. Četnici su ubili Sandora, ranili Saražića, čok je Miletić Vele uspio da od četnika pobjegne.

Vjest o puču u četi na Krčmi sviju nas je zabrinula ali nije iznenađila te poslije doručka ove čete u kojoj smo bili, po prethodnom dogovoru, naredio je Vuković Slavko da se četa postroji i iznio nastalu situaciju ukratko obrazlažući namjeru četnika koji skupa sa ustašama paktiraju da bi povelj zajedničku borbu protiv pravedne borbe koju vode partizani. Ja i Bogdan Mirović isto smo borcima ukratko rekli o nastaloj situaciji kojoj smo rekli da je vrlo kratka i i da će triumfovati pravedna partizanska pobjeda. Na koncu je Vuković Slavko rekao da se ovaj položaj mora napustiti i ko želi da ide dalje iz svoga sela da se bori neka pođe sa nama, a ko neće da ide naka položi oružje i neka ide svojoj kući ~~Rekavica~~ Tako je od ukupnog broja oko stotinu boraca koliko je brojala četa, došli sa nama put Kozare a ostali su položili oružje koje smo ponijeli sa sobo u selo Kola zaseok Plavšići i oćatle u Kozatu odmah uvečer na dan 9 maja.

Tada je pošlo iz Manjačkog Oćreda za Kozaru iz zaseoka Plavšića oko stosedamdeset boraca koji su u toku rata prešli mnoge

teške borbe: na Kozari, Bihaću, Zelengori Sutjesci i t.d. a mnogi su ostavili i svoje živote na bojnopolju daleko od svoje kuće. Danas ima po raznim djelovima naše zemlje drugova iz Manjačkog četa na raznim vojnim i drugim rukovođićim dužnostima.

(Gajić Gojko)

...Težina Težina...

DA JE PREDNJU IZJAVU DAO I SVOJERUČNO JE POTPISAO
GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :

Radica Jese